

## 31

## VYHLÁŠKA

## ministerstva práce a sociálních věcí České republiky

ze dne 22. prosince 1992

o posuzování dočasné pracovní neschopnosti  
pro účely sociálního zabezpečení

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky stanoví podle § 127 odst. 1 písm a) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb., po dohodě s ministerstvem zdravotnictví České republiky:

## § 1

## Základní ustanovení

(1) Dočasnou pracovní neschopnost (dále jen „pracovní neschopnost“) posuzuje ošetřující lékař, popřípadě příslušná okresní správa sociálního zabezpečení<sup>1)</sup> svým lékařem (dále jen „lékař okresní správy sociálního zabezpečení“).

(2) Ošetřujícím lékařem se pro účely této vyhlášky rozumí lékař, který má občana ve své ambulantní, ústavní nebo lázeňské péči, s výjimkou lékaře záchranné služby a pohotovostní služby, a lékař závodní preventivní péče při ošetření občana v rámci první pomoci, pokud má oprávnění k léčebné péči (dále jen „lékař“).

(3) Dosavadním zaměstnáním se pro účely této vyhlášky rozumí činnost zakládající účast na nemocenském pojištění, při jejímž výkonu pracovní neschopnost vznikla, popřípadě jde-li o vznik pracovní neschopnosti v ochranné lhůtě,<sup>2)</sup> činnost, z níž tato ochranná lhůta plyne.

(4) Pracovní neschopnost občana, který vykonává několik činností zakládajících účast na nemocenském pojištění, posuzuje lékař pro každou činnost samostatně.

## Uznávání pracovní neschopnosti

## § 2

(1) Lékař uzná práce neschopným

- a) občana, jestliže vyšetřením zjistí, že mu jeho zdravotní stav pro nemoc nebo úraz (dále jen „ne-

moc“) nedovoluje vykonávat dosavadní zaměstnání nebo dosavadní samostatnou výdělečnou činnost,

- b) občana, který byl přijat do ústavní péče ve zdravotnickém zařízení nebo kterému byla na náklady zdravotního pojištění poskytnuta komplexní lázeňská péče<sup>3)</sup> (dále jen „komplexní lázeňská péče“), a to na celou dobu pobytu,
- c) občana, který byl jako průvodce přijat s nezletilým dítětem do ústavní péče,<sup>4)</sup>
- d) uchazeče o zaměstnání, jestliže pro zdravotní stav není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání<sup>5)</sup> nebo není schopen výkonu práce v rámci vhodného zaměstnání zprostředkovaného příslušným úřadem práce,
- e) občana, který nemůže vykonávat dosavadní zaměstnání, dosavadní samostatnou výdělečnou činnost nebo plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání pro poškození nebo ztrátu ortopedické pomůcky, a to po dobu nezbytně nutnou k její opravě nebo opatření pomůcky nové.

(2) Lékař uzná v souvislosti s těhotenstvím a porodem práce neschopnou ženu, která nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství, a to od počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu.

## § 3

(1) Pracovní neschopnost začíná dnem, kdy ji lékař zjistil. Má-li občan v tento den směnu již odpracovanou, pracovní neschopnost začíná následujícím kalendářním dnem. V odůvodněných případech, zejména nebyl-li lékař včas k dosažení, může lékař uznat občana práce neschopným dřívějším dnem, nejvýše však tři kalendářní dny přede dnem, v němž pracovní neschopnost zjistil; za delší období tak může učinit jen po předchozím souhlasu lékaře okresní správy sociálního zabezpečení.

<sup>1)</sup> § 6 odst. 1 a 2 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

<sup>2)</sup> § 42 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.

<sup>3)</sup> § 27 nařízení vlády České republiky č. 216/1992 Sb., kterým se vydává Zdravotní řád a provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění.

<sup>4)</sup> § 24 nařízení vlády České republiky č. 216/1992 Sb.

<sup>5)</sup> § 4 odst. 3 zákona České národní rady č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti.

(2) Nejistí-li lékař po vyšetření důvody k uznání pracovní neschopnosti a občan na uznání pracovní neschopnosti trvá, postupuje se podle zvláštního předpisu.<sup>6)</sup>

#### § 4

(1) Lékař potvrzuje pracovní neschopnost na předepsaném tiskopisu,<sup>7)</sup> který je dokladem o pracovní neschopnosti.

(2) Doklad o pracovní neschopnosti obsahuje

- a) legitimaci práce neschopného občana (dále jen „legitimace“),
- b) hlášení organizaci (malé organizaci), popřípadě příslušnému úřadu práce o počátku pracovní neschopnosti,
- c) hlášení organizaci (malé organizaci), popřípadě příslušnému úřadu práce o ukončení pracovní neschopnosti,
- d) hlášení příslušné okresní správě sociálního zabezpečení.

(3) Doklad o pracovní neschopnosti je určen pro uplatnění nároku na nemocenského,<sup>8)</sup> pro evidenci práce neschopných občanů<sup>9)</sup> a pro omluvení nepřítomnosti v dosavadním zaměstnání.

(4) Lékař v legitimaci a hlášení příslušné okresní správě sociálního zabezpečení vyznačuje den příštího lékařského ošetření a na předepsaném tiskopisu potvrzuje trvání pracovní neschopnosti pro účely další výplaty nemocenského.<sup>10)</sup>

#### § 5

(1) Lékař může předat práci neschopného občana se souhlasem tohoto občana jinému lékaři. Povolí-li lékař práci neschopnému občanu změnu pobytu, posoudí vhodnost jeho předání do péče lékaře v místě povoleného pobytu.

(2) Lékař oznámí předání práce neschopného občana do péče jinému lékaři, popřípadě povolení změny jeho pobytu<sup>11)</sup> příslušné okresní správě sociálního zabezpečení v den předání nebo v den povolení změny pobytu.

(3) K povolení změny pobytu práce neschopného občana při jeho odjezdu do ciziny může dojít pouze z léčebných důvodů, a to po předchozím souhlasu České správy sociálního zabezpečení.<sup>12)</sup>

#### § 6

(1) Lékař vede evidenci práce neschopných občanů. Spolupracuje s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení při stanovení podmínek léčebného režimu a sděluje mu porušení léčebného režimu, které sám zjistil.

(2) V případech, kdy to povaha onemocnění vyžaduje, hodnotí lékař zdravotní stav občana a dosavadní průběh onemocnění s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení, popřípadě s lékařem závodní preventivní péče.

(3) Po uplynutí šesti měsíců pracovní neschopnosti, včetně zápočtu předchozích pracovních neschopností, které se započítávají do podpůrní doby pro účely nemocenského pojištění,<sup>13)</sup> zhodnotí lékař s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení dosavadní průběh onemocnění a zdravotní stav občana; jedná-li se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,<sup>14)</sup> předloží lékař lékaři okresní správy sociálního zabezpečení zdravotnickou dokumentaci práce neschopného občana.

### Ukončování pracovní neschopnosti

#### § 7

(1) Lékař ukončí pracovní neschopnost

- a) občana, jestliže vyšetřením zjistí, že mu jeho zdravotní stav umožňuje vykonávat dosavadní zaměstnání nebo dosavadní samostatnou výdělečnou činnost,
- b) občana při skončení komplexní lázeňské péče,
- c) při propuštění občana, který byl jako průvodce přijat s nezletilým dítětem do ústavní péče, ze zdravotnického zařízení,
- d) uchazeče o zaměstnání, jestliže mu jeho zdravotní stav umožňuje plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání nebo je schopen vykonávat práci v rámci vhodného zaměstnání zprostředkovaného příslušným úřadem práce,

<sup>6)</sup> § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdravý lidu, ve znění pozdějších předpisů.

<sup>7)</sup> Tiskopis SEVT 14 506 0.

<sup>8)</sup> § 62 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

<sup>9)</sup> § 6 odst. 4 písm. t) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

<sup>10)</sup> Tiskopis SEVT 14 523 0.

<sup>11)</sup> § 47 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.

<sup>12)</sup> § 5 písm. d) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.

<sup>13)</sup> § 94 odst. 1 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.  
§ 15 odst. 4 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

<sup>14)</sup> § 17 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení.

- e) občana, který po opravě nebo opatření nové ortopedické pomůcky může vykonávat dosavadní zaměstnání, dosavadní samostatnou výdělečnou činnost, plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání nebo je schopen vykonávat práci v rámci vhodného zaměstnání zprostředkovaného příslušným úřadem práce,
- f) ženy, jestliže má nárok na peněžitou pomoc v mateřství, k počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu, pokud žena nenastoupila mateřskou dovolenou dříve,
- g) ženy, která nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství a je práce neschopna v souvislosti s těhotenstvím a porodem, uplynutím šestého týdne po porodu, pokud není žena nadále práce neschopna z jiných důvodů, než je souvislost s těhotenstvím a porodem.

(2) Lékař ukončí pracovní neschopnost, jestliže se občan bez vážných důvodů nedostaví k lékařskému ošetření v den určený lékařem. Jestliže se občan nemohl k lékařskému ošetření dostavit z vážných důvodů a důvody pracovní neschopnosti dále trvají, lékař uzná pracovní neschopnost dodatečně; tato pracovní neschopnost se považuje za pokračování pracovní neschopnosti předcházející. Zjistí-li lékař vážné důvody až po třech kalendářních dnech ode dne, kdy se občan nedostavil k lékařskému ošetření, může uznat pracovní neschopnost zpětně za uplynulé období jen po předchozím souhlasu lékaře okresní správy sociálního zabezpečení.

(3) Den ukončení pracovní neschopnosti lékař vyznačí v legitimaci, v hlášení organizaci (malé organizaci), popřípadě příslušnému úřadu práce. Legitimaci, v níž vyznačí konečnou statistickou značku diagnózy, odešle příslušné okresní správě sociálního zabezpečení.

(4) Pro postup při nesouhlasu občana s ukončením pracovní neschopnosti lékařem platí ustanovení § 3 odst. 2 obdobně.

## § 8

Pokud je občan po ukončení pracovní neschopnosti v následujícím kalendářním dni uznán znovu práce neschopným z důvodu zhoršení zdravotního stavu nebo nové nemoci, považuje se tato pracovní neschopnost za pokračování předcházející pracovní neschopnosti; to platí též, je-li žena, která je práce neschopna v souvislosti s těhotenstvím a porodem, po uplynutí šestého týdne po porodu nadále práce neschopna z jiných důvodů, než je souvislost s těhotenstvím a porodem.

## § 9

V době poskytování peněžitě pomoci v mateřství se žena nepovažuje za práce neschopnou, s výjimkou případu, kdy podle lékařského posudku nemůže nebo nesmí o dítě pečovat pro závažné dlouhodobé onemocnění; obdobně se posuzuje muž po dobu poskytování peněžitě pomoci.<sup>15)</sup>

## § 10

(1) U práce neschopného občana, který má nárok na nemocenskou a u něhož podle rozhodnutí příslušné okresní správy sociálního zabezpečení pracovní neschopnost přešla

- a) v invaliditu, se pracovní neschopnost ukončuje posledním dnem nároku na nemocenskou,<sup>16)</sup>
- b) v částečnou invaliditu, se pracovní neschopnost ukončuje posledním dnem nároku na nemocenskou,<sup>17)</sup> pokud pracovní schopnost podle § 7 odst. 1 nebyla obnovena již dříve.

(2) U práce neschopného občana, který nemá nárok na nemocenskou, se pracovní neschopnost ukončuje dnem, kdy jej okresní správa sociálního zabezpečení uznala invalidním nebo částečně invalidním.

## Posuzování pracovní neschopnosti v souvislosti s lázeňskou péčí

## § 11

(1) Pokud byla pracovní neschopnost uznána před nástupem komplexní lázeňské péče, zaznamená lázeňský lékař den nástupu v legitimaci.

(2) Pokud trvají důvody pracovní neschopnosti i po ukončení komplexní lázeňské péče, lázeňský lékař zaznamená ukončení pobytu v legitimaci; v těchto případech se práce neschopný občan hlásí do tří kalendářních dnů u lékaře. Na povinnost uvedenou ve větě první upozorní lázeňský lékař práce neschopného občana.

## § 12

(1) Pokud je občan práce neschopen před nástupem příspěvkové lázeňské péče nebo lázeňské péče hrazené z prostředků občana, ukončí lékař pracovní neschopnost nejpozději dnem nástupu lázeňské péče.

(2) Lázeňský lékař uzná pracovní neschopnost, pokud během příspěvkové lázeňské péče nebo lázeňské péče hrazené z prostředků občana nemohou být občanovi poskytovány lázeňské procedury z důvodu nemoci, nejdéle však na dobu pěti kalendářních dnů.

<sup>15)</sup> § 127 odst. 2 zákoníku práce.

<sup>16)</sup> § 98 odst. 1 a 3 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.

<sup>17)</sup> § 98 odst. 2 a 3 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.

**Závěrečná ustanovení****§ 13**

Zrušují se § 19 až 28 a § 30 a 30a směrnice ministerstva zdravotnictví č. 49/1967 Věstníku ministerstva zdravotnictví o posuzování zdravotní způsobilosti k práci (registrované v částce 2/1968 Sb.), ve znění směrnice ministerstva zdravotnictví České socialistické

republiky č. 17/1970 Věstníku ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o změnách v posuzování zdravotní způsobilosti k práci (registrované v částce 20/1970 Sb.).

**§ 14**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

**32****VYHLÁŠKA**

**ministerstva vnitra České republiky**

ze dne 29. prosince 1992,

**kterou se mění a doplňuje výnos ministerstva vnitra České republiky č. 428/1992 Sb., o náležitostech a náhradách výdajů poskytovaných příslušníkům Policie České republiky v souvislosti s výkonem služby**

Ministerstvo vnitra České republiky po projednání s ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky a ministerstvem financí České republiky stanoví podle § 58 odst. 2 zákona České národní rady č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky:

**Čl. I**

Výnos ministerstva vnitra České republiky č. 428/1992 Sb., o náležitostech a náhradách výdajů poskytovaných příslušníkům Policie České republiky v souvislosti s výkonem služby, se mění a doplňuje takto:

V § 21 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Finanční náhrada podle odstavců 2 a 3 se neposkytne policistovi, který již byl ve služebním poměru k policii nebo byl ve služebním poměru k jinému ozbrojenému bezpečnostnímu sboru, pokud se mu délka služby a nároky s tím spojené započítávají podle zvláštního předpisu<sup>11a)</sup> v rozsahu, jako by konal tuto službu v policii; to neplatí, pokud doba mezi skončením předchozího služebního poměru a vznikem nového služebního poměru je delší než tři roky.“

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

**Čl. II**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:

Ruml v. r.

<sup>11a)</sup> § 154 zákona ČNR č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky.